

EȘTI CHEMAT SĂ TRĂIEȘTI ÎN SPIRIT DE ÎNGĂDUINȚĂ ȘI SACRIFICIU

Textul biblic:

Matei 5:38-48

Versetul cheie:

Matei 5:48

Ideea centrală a lecției: Comportamentul plin de dragoste și compasiune al copiilor lui Dumnezeu trebuie să fie un exemplu de umblare prin credință înaintea tuturor oamenilor.

Scopul lecției: Să te motiveze să fii îngăduitor și gata de jertfă pentru slava Numelui lui Dumnezeu.

1. Cum să trăiești în mijlocul oamenilor dificili (Matei 5:38-42)

„Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte“ (v. 38) este o expresie care apare în cele mai vechi legi înregistrate în lumea noastră, ca de exemplu, legile babiloniene și bineînțeles legile dăruite de Dumnezeu lui Moise (vezi Exodul 21:23-25; Levitic 24:19-21; Deuteronom 19:21). Oricât de aspră suna această lege, cu toate acestea menirea ei a fost limitarea răzbunării excesive și ea a făcut primul pas spre înțelegerea conceptului de milă față de dușman. De exemplu, dacă cineva își pierdea doar un ochi într-o dispută, cel care se răzbuna nu avea voie să-și lase orb adversarul, ci se limita tot la o faptă similară.

Acestei legi, care ajunsese totuși o onealtă de perpetuare a urii din generație în generație și a spiritului de vendetă, Domnul Isus îi adaugă o nouă dimensiune printr-o corecție necesară: *Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău* (v. 39a). Preocuparea de bază a copiilor lui Dumnezeu nu trebuie să fie dreptul de a ne face singuri dreptate sau de a ne răzbuna, ci capacitatea de a răbda și a ierta.

Prima ilustrație este cea a întoarcerii obrazului (v. 39b). Primirea unei palme în public în acea vreme era un gest foarte insultător. Vechea lege stipula dreptul de a întoarce în același fel palma primită.

A doua ilustrație este legată de pierderea cămășii (v. 40). Dacă cineva dădea în judecată o altă persoană pentru a-și recupera o pagubă, conform legilor din acea vreme, dacă cel învinuit nu avea cu ce plăti, păgubitul îi putea lua haina, însă nu avea dreptul să-i ia și cămașa.

Domnul Isus însă vorbește aici despre același principiu al exemplului personal în fața oamenilor. Din nou, înțelesul acestor cuvinte este mai degrabă figurat decât propriu. Adică, nu pune preț mai mult pe eul tău, pe imaginea ta publică sau pe renumele tău, decât pe exemplul tău personal, printr-o viață de renunțare la tine însuși în favoarea altora.

A treia ilustrație vizează un alt aspect al spiritului de îngăduință: *Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două* (v. 41). În vremea aceea era o practică foarte obișnuită ca autoritățile sau armata, atunci când erau transporturi mai grele de făcut, să se folosească de oamenii pe care-i întâlneau pe drum pentru a face

aceste transporturi. Legea stipula obligativitatea de a căra lucrul încredințat pe o anumită distanță, după care erau găsiți alți oameni. Din nou, aplicabilitatea cuvintelor Domnului Isus acoperă un spectru mult mai larg și anume, atunci când ți se cere să faci ceva, fă acel lucru fără să murmuri. Fă chiar mai mult decât ți se cere, prin aceasta arătând nu numai disponibilitate în slujire ci și bunătate.

În concluzie, putem spune că acest pasaj îi descrie pe oamenii dificili, lipsiți de orice fel de amabilitate și foarte greu de mulțumit dar față de care Domnul Isus ne îndeamnă să avem un altfel de comportament decât cel pe care-l primesc din partea oamenilor. În loc să aplicăm legea talionului, noi suntem chemați să aplicăm legea dragostei și renunțării la noi înșine, pentru ca astfel Numele lui Dumnezeu să fie slăvit printr-un alt model de viață.

2. Cum să trăiești în mijlocul dușmanilor (Matei 5:43-47)

În lumea în care trăim, a-ți urî dușmanul este un sentiment natural și ușor de justificat. Sunt atâtea forme prin care oamenii sunt întărâțați la ură, unii împotriva altora. Ura acoperă toate paliere vieții. Astăzi, vorbim despre ură rasială, inter-etnică, religioasă sau politică. Acest lucru nu ar trebui să fie valabil și-n cazul creștinilor. Relațiile noastre trebuie să excludă orice fel de ură. Noi ar trebui să-i privim pe ceilalți oameni, chiar și pe cei care ne urăsc, prin ochii lui Dumnezeu. El Și-a revărsat mila și harul Lui atât peste cei buni cât și peste cei răi.

Întrebă: În ce mod trebuie să răspundem celor care ne vor răul? În versetul 44, Domnul Isus ne prezintă patru feluri de răspuns.

Primul răspuns al credinciosului este iubirea: *Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri*. Iubirea vrăjmașului este prima poruncă. Acest lucru este posibil doar atunci când am murit față de noi înșine, când am înțeles pe deplin prețul mântuirii noastre și când viața noastră a fost schimbată radical prin primirea Domnului Isus ca Domn și Mântuitor.

Al doilea răspuns al credinciosului este binecuvântarea: *binecuvântați pe cei ce vă blastămă*. Această calitate este rezultatul schimbării interioare. Acolo unde se naște un om nou, acela are și un limbaj nou, regenerat de Duhul Sfânt (Efeseni 4:29). Binecuvântarea vrăjmașului devine posibilă în măsura în care permitem Duhului Sfânt să preia controlul total al vieții noastre.

Al treilea răspuns al credinciosului este facerea binelui: *faceți bine celor ce vă urăsc*. Aceasta este, de asemenea, o roadă a Duhului Sfânt. Firea ne îndeamnă să răspundem la rău cu rău, Duhul lui Dumnezeu ne conduce să răspundem la rău cu bine. Pentru că facerea de bine este împotriva firii noastre, e nevoie de o totală predare în mâna lui Dumnezeu și de o răstignire a firii pământești.

Ultimul răspuns menționat de Domnul Isus în acest verset este rugăciunea: *rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc*. Iubirea până la sacrificiu se manifestă și prin disponibilitatea de a ne ruga pentru cei care ne urăsc.

Se poate observa o gradație pe care Domnul Isus o face în acest verset, explicând

aplicațiile adevăratei iubiri care pleacă de la iubirea probată prin fapte, continuând cu binecuvântare și facere de bine, și încheind cu rugăciune. Sunt atinse astfel toate palierele vieții noastre spirituale, ca o dovadă a transformării noastre lăuntrice radicale.

3. Standardul la care suntem chemați să trăim (Matei 5:48)

Întrebă: Care trebuie să fie standardul caracterului unui copil al lui Dumnezeu?

Răspunsul la această întrebare îl găsim în prima parte a versetului 48: *Voi fiți dar desăvârșiți*. Această poruncă divină subliniază standardul pe care trebuie să-l avem în mintea noastră, atunci când intrăm în școala uceniciei Domnului Isus.

Pe tot parcursul capitolului cinci Domnul Isus ne-a arătat cum trebuie să ne trăim viața pe acest pământ, din perspectiva lui Dumnezeu. Concluzia este: dacă vrem să trăim la acest nivel spiritual ridicat, atunci standardul nostru, de asemenea, trebuie să fie foarte ridicat și anume, dorința de a trăi în desăvârșire.

În a doua parte a acestui verset, Domnul Isus ne oferă și Modelul pe care trebuie să-L urmăm: *după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit*. Biblia ni-L descoperă pe Dumnezeu ca fiind sfânt, desăvârșit. Putem noi oare să fim la fel ca Dumnezeu în desăvârșire? Pe de o parte, porunca Domnului Isus vizează umblarea și conduita noastră. Noi trăim pe acest pământ într-o natură umană imperfectă dar viața noastră schimbată și curățită de sângele Domnului Isus este chemată să fie un exemplu de desăvârșire în dragoste, bunătate, iertare, facere de bine etc., înaintea celor nemântuiți.

Pe de altă parte, desăvârșirea trebuie să fie obiectivul, țelul nostru de fiecare zi. Noi nu trebuie să spunem: „Nu voi fi niciodată desăvârșit așa că n-are nici un rost să încerc“. Dimpotrivă, urmând porunca Domnului Isus, trebuie să ne dorim ca în fiecare zi să ne apropiem tot mai mult de Modelul nostru Suprem de desăvârșire: Dumnezeu Tatăl (vezi Levitic 19:2; 1 Petru 1:15, 16). Dragostea și bunătatea lui Dumnezeu față de noi trebuie să fie o puternică motivație în vederea sfințirii vieții noastre.

Încheie lecția subliniind următoarele idei principale:

Suntem chemați să trăim o viață în care cei necredincioși să poată vedea adevărata neprihănire.

Această neprihănire care vine de sus va fi vizibilă în măsura în care vom ști să ne relaționăm cu dragoste și bunătate față de oamenii dificili sau față de cei care ne urăsc fără teme.

O viață caracterizată de neprihănire va binecuvânta și se va ruga pentru oamenii firești și plini de resentimente.

Ținta noastră trebuie să fie trăirea unei vieți desăvârșite, având permanent în fața ochilor exemplul lui Dumnezeu Tatăl.